

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίστρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

1) Ὁ ἀμνίτης γλιστρίτης Πελοπ. (Καρδαμ.) Συνών. εἰς λ. γλινίτης, γλιστρίτης 1α. 2) Ὁ Σκώληξ ὁ γήινος (Lumbricus terrestris) Πελοπ. (Καρδαμ. Μάν. Ξεχώρ.): Σκάψε τὸ κοπρόχωμα νὰ βγάλῃς καμιά γλιστρίτσα, γιὰ νὰ δολώσωμε τ' ἀδζίστομα (διὰ τὴν σύλληψιν κιχλῶν) Καρδαμ. Ξεχώρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γλιστρίτσα 3. 3) Εἶδος πέπονος στρογγύλου καὶ λεῖου, χρώματος πρασινωποῦ Νάξ. 4) Εἶδος χόρτου Πελοπ. (Μάν.) 5) Τὸ ζυμαρικὸν χυλόπιττα Μακεδ.

γλιστρο τό, Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Φοῦρν.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ.

Νωπὸς τυρός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἀπεστραγγίσθῃ ἀκόμη ὁ ὀρός, τὸ τυρόγαλο ἔνθ' ἄν.: Τὸ γλιστροῦ βάλ-λουν δὲ τὰ τυροβόλ-λια, γιὰ νὰ σουρώσῃ ὁ τσίρος του Κῶς. Συνών. ἀνεβατό, ἀπαλη (βλ. λ. ἀπαλός Β2), γλίστρη, γλιστρίτης 2, γλιστρογάλο, στριγγλίσματα, χλωρό, χλωροτύρι.

γλιστροβόλημα τό, Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροβολῶ.

1) Ἀπότομος πτώσις, ὀλίσθησις ἔνθ' ἄν.: Ἔδωκα ἕνα γλιστροβόλημα ἔς τις λαλλοῦδες κ' ἐξαπλώθηκα πέρα περοῦ (λαλλοῦδα = στρογγυλὴ καὶ λεῖα πέτρα) Κίτ. Μάν. 2) Μεταφ., ὑπεκφυγή, διαφυγή Λεξ. Δημητρ.

γλιστροβολῶ Λεξ. Δημητρ. γλιστροβολοῦ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) γλιστροβολάω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βολῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 243 κέξ.

1) Διαρκῶς, συνεχῶς ὀλισθαίνω ἔνθ' ἄν.: Ἐχουσι ξακονιστῇ τὰ παπούκια μου καὶ γλιστροβολῶ (ξακονιστῇ = λειανθῇ) Κίτ. 2) Μεταφ., ὑπεκφεύγω Λεξ. Δημητρ.

γλιστροβότανο τό, ἐνιαχ. γλιστροβότανου Μακεδ. (Βογατσ. Κοζ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γλίστρα καὶ βότανο.

Εἶδος βοτάνης τῆς ὁποίας τὸ ἀφέψημα θεωρεῖται χρήσιμον διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐλμίνθων ἔνθ' ἄν.

γλιστρογάλο τό, Λειψ. Λέρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλιστροῦ καὶ γάλα.

Νωπὸς τυρός, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν ἀπεστραγγίσθῃ εἰσέτι ὁ ὀρός ἔνθ' ἄν.: Τὸ γλιστρογάλο τὸ σκοτών-νουμ μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ τὸν ταράχτη (σκοτώνουν = πιέζουν) Λέρ. Συνών. εἰς λ. γλίστρη, γλιστρο.

γλιστροκουμαριά ἡ, ἐνιαχ. γλιστροκουμαριά Ἀλόνν. Εὐβ. (Αἰδηψ. Λιχάς) Μακεδ. (Μεσορ. Σταυρ. Στεφανιν κ.ά.) Σκόπ. Στερελλ. (Ἀνάληψ. Φθιώτ.) γλιστροκουμαριά Θεσσ. (Πήλ. Σκήτ. Τσαγκαρ. κ.ά.) ἀγλιστροκουμαριά Θεσσ. (Ἀγ. Σκήτ. Σωτηρίτσ. κ.ά.) γλιστροκ'μαριά Σάμ. (Ἅγιος Κωνσταντ. Βλαχρ. Μυτιλην.) Στερελλ. (Καρ.) γλιστροκουμαριά Μακεδ.

Τὸ δασικὸν δένδρον Κόμαρος ἢ ἀνδράχλη (Arbutus andrachne) τῆς οἰκογ. τῶν Ἑρεικιδῶν (Ericaceae) ἔνθ' ἄν.:

Ἐχ'μι καὶ γλιστροκουμαριά ἰδῶ Μακεδ. (Σταυρ.) Τ' γλιστροκουμαριά τ'ν κόβουν γιὰ μαχαίρια γιὰ λαβὲς αὐτόθ. || Φρ. Γλιστροῦ σὰν γλιστροκουμαριά (ἐπὶ ἀστάτων ἢ εὐελίκτων Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Συνών. ἀγριοκουμαριά, ἀδραχλινιά, ἀντράκλα (II) 1, ἀντράχλι, ἀντραχλινιά, ἀντραχλοκουμαριά, ἀντραχλοκούμαρος, ἐλαφροκουμαριά, χρυσοκουμαριά.

γλιστροκούμαρο τό, ἐνιαχ. γλιστροκούμαρου Μακεδ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. κούμαρο.

Ὁ καρπὸς τῆς Κομάρου τῆς ἀνδράχλης, τῆς γλιστροκουμαριάς.

γλιστροκουμαρούδι τό, ἐνιαχ. γλιστροκουμαρούδι Μακεδ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. κουμαρούδι.

Ἡ μικρὰ γλιστροκουμαριά, ἡ Κόμαρος ἢ ἀνδράχλη.

γλιστρομανίτης ὁ, ἐνιαχ. γλιστρομανίτα ἡ, Πελοπ. (Λιγούρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. ἀμανίτης.

Ὁ ἐδώδιμος μύκης γλίστρη, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γλιστροπέτρα ἡ, Λεξ. Βλαστ. 481.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. πέτρα.

Λίθος ὀλισθηρός.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγλιστροπέτρα καὶ ὡς τοπων. Ἀλόνν.

γλίστρος ὁ, ἐνιαχ. γλίστρος Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Νέο Σούλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ.

1) Εἶδος ἐλοβίου πτηνοῦ, πιθαν. ὁ κόλυμβος τῶν ἀρχαίων Ἰωάνν. Συνών. βουτηχτάρια, βουτουναριά, κολοβούτι, μπαλουκτσῆς, νταλκίτης. 2) Μέγας κυλινδρικός λίθος, ὁ ὁποῖος σύρεται ὑπὸ τῶν βοῶν κατὰ τὸν ἀλωνισμόν τῶν σταχυῶν Νέο Σούλ.: Ἀντι, ξέρι τὰ βόδια ἔς τοῦ γλίστρον.

γλιστροψαρο τό, ἐνιαχ. γλιστροψαρου Μακεδ. (Δοϊράν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. ψάρι.

Ὁ λιμναῖος καὶ ποτάμιος ἰχθὺς Κυπρίνος ὁ κοινὸς (Tinea vulgaris) τῆς οἰκογ. τῶν Κυπρινιδῶν (Cyprinidae). Συνών. γλινάρι, γλίνι, κυπρίνι.

γλιστροῶ κοιν. γλιστροῶ Πελοπ. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) Χίος γλιδτροῶ Μακεδ. (Βρία Χαλκιδ.) γλιστροῶμα Τσακων. (Χαβουτσ.) γλιστροῶ πολλαχ. γλιστροῶν Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Βρύς. Ὁξύλιθ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπ. (Ἀνδροῦς. Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Δάρα Ἀρχαδ. Κοντογόν. Λεντεκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ.) γλ'ιστροῶ Ἀλόνν. γλιστροῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀγλιστροῶ Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Λιτόχ. Μοσχοπότ.) — Λεξ. Κομ. ἀγκλιστροῶ Ἡπ. ἀγλιστροῶ Ἡπ. (Ἰωάνν.) Πελοπ. (Λάστ.) ἀγλιστροῶ Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) γλιστροῶ Δ. Μαυροφρ., Δοκίμ., 64. 65 γκλιστροῶ Μακεδ. (Δρυμ. Ἐράτυρ. Κοζ.) γλιστροῶ Ἡπ. (Ζαγόρ.) γλιστροῶ Κύπρ.

